

Török Gábor eleméz - Miért er?södik a Jobbik?

2014 március 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egy mérés nem mérés, de kett? azért már valami: a Tárki után ma a Medián is a Jobbik egyértelm? er?södésér?! számolt be. Utóbbinál a párt már az MSZP-t is beérte {...}

{...} (bár a baloldali közös lista támogatottságától elmarad), s elnöke, Vona Gábor – hajszálnyival megelőzve Mesterházy Attilát - a legnépszerűbb ellenzéki politikus. Miután ennek a kampánynak ez az első érdemi változása, nem árt átgondolni pár kérdést.

Első: is: valós lehet-e a támogatottság növekedése? Kétségtelen, hogy a közvélemény-kutatásokat több okból is hasznos óvatosan kezelni. Különösen két tényező érdemel figyelmet: egyrészt a korábbiaknál sokkal jelentősebb válaszmegtagadás, másrészt pedig az átpolitizálódás. Ha utóbbit nem is vesszük figyelembe, és azt feltételezzük (én amúgy ezt gondolom), hogy nem az adatok elállításában, hanem az adatok interpretációjában jelenik meg, akkor is óvatosságra adhat okot az, hogy a kutatók beszámolóí alapján ma a korábbiakhoz képest lényegesen többen tagadják meg a választ. Ráadásul a Jobbik pontosan olyan típusú párt, amelynek a szavazóiról könnyen elképzelhető, hogy nem szívesen számolnak be egy kérdésbiztosnak a preferenciájukról (talán még akkor sem, ha nem telefonon kérdezik őket, hanem egy borítékba kell helyezniük a "véleményüket").

Mindez elméletileg két dolgot is jelenthet: 1) azt, hogy a Jobbik még annál is jelentősebb támogatottsággal rendelkezik, mint amit a kutatók ma mérnek, vagy 2) azt, hogy az emelkedő számok háttérében nem valószínűsítés, hanem a Jobbik látványos mérséklődésével együtt járó nyilvánosan felvállalhatóbb karakter áll. Természetesen nem tudok bizonyítékkal szolgálni (erre majd a választás lesz képes), de magam inkább az első verziót gondolom valószínűbbnek, ami azt jelenti, hogy a Jobbik ma a biztos pártválasztók 20 százaléka körüli, talán valamivel feletti támogatottsággal rendelkezik (2010-ben 16,7 százalékot értek el – utolsó felmérésében a Medián és a Gallup eltalálta ezt, de például a Nézőpont 11, a Tárki 12 százalékot mért.)

Másodszor: ha elfogadjuk, hogy erősödött a Jobbik, adódik a kérdés, hogy mi lehet ennek az erősödésnek az oka. Megítélésem szerint négy tényezőre vezethető vissza: a baloldali ellenzék bénázására, a Jobbik tudatos kampányára, a Jobbik körüli sajátos fegyvercsendre és a Fidesz jelentősen mért fölényére.

1) A **Medián felméréséből** is látszik, hogy a választók fele kormányváltást kíván, ám az is világos, hogy a baloldali ellenzék konstrukciója – amióta létrejött - nem vonzott újabb szavazókat. Márpedig meggyőződésem, hogy jelentős számban akadnak olyan kormányváltást óhajtó szavazók, akik számára valós választási kérdés, hogy a Jobbikra vagy a baloldali ellenzékre szavazzanak. A politikával napi szinten, hivatásszerűen vagy elkötelezettségben foglalkozók számára persze ez szentségtörés, ugyanakkor számos példa bizonyítja, hogy a választók a politikai elitet hermetikusan elválasztó akárcsodákra időnként teljesen vakok. Ha valaki kormányváltást szeretne, és elégedetlen a baloldali közös lista teljesítményével (amire, lássuk be, van is oka), ma akár a Jobbikhoz is fordulhat.

2) A Jobbik ráadásul – a baloldali furcsa kampánnyal szemben, amelyben eddig nem csupán politikai ellenfelükre nem találtak egységesen használt nevet, de még magukat sem tudták jól elnevezni, hogy más kampánystratégiai

problémákról ne is beszéljek – rendszeren, tankönyvszer?en kampányol. A kampányszituáció eleve kedvez a korábban kevesebb közfigyelmet kapott pártoknak (márpedig a Fideszen és az MSZP-n kívül minden párt ebbe a körbe tartozik), hiszen ilyenkor több a „kötelez?” megjelenés, interjú, ráadásul a szavazók is fogékonyabbak. A Jobbik ezt a helyzetet egyel?re jól használja ki: van világos üzenete (szemben a két „rég” párttal, ?k újak, tiszták stb.), következetesen megszólított célcsoportja (dönt?en a fiatalok), azaz láthatóan átgondoltan politizál. A tavaly ?sszel elkezdett stratégiai fordulatnak megfelel?en – amelyet talán a mérsékl?dés kifejezéssel lehet a legjobban leírni – fogalmazza meg a mondanivalóját, rajzolja meg a plakátjait. A [Benetton-kampány](#), a közösségi média er?teljes használata, a rengeteg közvetlen találkozó és a pártelnök középpontba állítása egyáltalán nem t?nik elhibázott stratégiának. Különösen utóbbira hívnám fel újra a figyelmet: az „áruhában” az országot járó és a kiskutyás-kismacskás képeket posztoló Vona Gábor imázsépítése g?zer?vel zajlik. A Jobbik ma sokkal inkább Vona pártjának látszik, mint négy évvel ezel?tt, ez a perszonalizáció amúgy a mostani - és esetleges jöv?beli - stratégiai fordulat esélyét is növeli, ahogy ezt a Fidesznél is láttuk, láthatjuk.

3) A Jobbik számára az is szerencsés, hogy a politikai ellenfelek egyel?re nem foglalkoznak velük, kampánystratégiájuk nem irányul ellenük, így az a látszat keletkezik, hogy ?k kimaradnak a „sárdobálásból”. A baloldal számára a céltábla közepén Orbán Viktor áll – ez racionális is -, míg a Fidesz kijelölt ellenfele a „Gyurcsány-koalíció”, célja pedig a kockázatminimalizálás – mindkett? racionális. A Jobbik így úgy tudja egyszerre támadni (és összemosni) mindkét ellenfelét, hogy közben nem kell jelent?s ellent?zre készülnie. Emlékezzünk csak, hogy 2010-ben milyen sokat ártott a pártnak, amikor a Fidesz közvetlen (Orbán Viktor beszédeiben nyíltan [állást foglalt](#) a szavazatmegosztás ellen) és közvetett (sajtóban megjelent botrányok) eszközökkel [támadni kezdte](#).

4) Amíg a Fidesz nem tesz ehhez hasonló lépéseket, ráadásul a kutatásokban jelent?s fölényrel vezet, a két párt között hezitáló jobboldali választók könnyebben dönthetnek a Jobbik támogatása mellett. Ha a választás kiélezettebbnek t?nne, komolyabb esély lenne a baloldal visszatérésére, feltehet?en ezek a szavazók jobban hajlanának a stratégiai döntésre, így azonban nyugodtabb szívvel választhatják a Jobbikot.

Végül az utolsó kérdés: tartós lehet-e a Jobbik er?södése, van-e esélye a Jobbiknak arra, hogy megel?zze a baloldali ellenzék, vagy akár a Fideszt is legy?zze? Itt már persze teljesen ködszurkálunk, de annyi azért biztos, hogy amíg a négy fenti feltétel nem változik meg, addig a Jobbik könnyedén haladhat a mostani nyomvonalon. Ha a baloldal összeszedné magát, a választás kiélezettebbé válna, vagy a Fidesz stratégiát váltana és megtámadná a Jobbikot, a párt más körülmények között találná magát, s kérdéses, hogy ezekre lenne-e adekvát válasza. A pálya éppen ezért nyitott, a Jobbik ma talán 20 százalék környékén áll, amib?l szerintem április 6-án lehet még 10-15, de akár 25-30 is. Bocs, hogy most sem jósolok, de a korrekt válasz ez: a következ? egy hónap dönti el.

www.torokgaborelemez.blog.hu - A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló

